

LO GRINHON

LA GAZETA DAU VIVARIS D'EN
NAUT

N° 20 PRIMA DE 95

1945 - 1995

L' INSTITUT D'ESTUDIS OCCITANS

a cinquanta ans

SOMARI

1. L'I.E.O. a cinquanta ans.
- 2- Novelas
- 3- A.G. de Parlarem
Mots Croisats
- 4 Conta mi ... Lo soldat e la lermuza.
5. País de mon enfança (poema)
6. Legir - Mon oncle Jan (tirat de *La Peira d'asard*)
7. Lo beure e lo minjar : Las Còquas - Chantar e plantar lo Mai
8. Jan Pinatela (Chançon)

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAI. Es mandat a tots los aderents.

Per lo receure, mandar 50 F a :

LO GRINHON
Lo petit Avanon
07370 OZON

Faire lo chéc a l'òrdre de PARLAREM EN VIVARES. Las adersions partan dau 1° de Janvièr e s'achaban lo 31 de Decembre.

Coneissètz aquel I.E.O. que ne'n parlèm sovent dins las reunions de Parlarem ò a las emissions de radiò. Daquetan festa sos cinquanta ans.

Mas qu'aquò es l'I.E.O. ? Una associacion de la lei de 1901, brolhat en 1945 de la Resistencia : "enten servir la cultura occitana coma valor umana, sorça de richessa per Francia e l'umanitat"(revua OC, n°1-2 de 1945). Lo sèti de l'institut fuguèt fixat a Tolosa. Lo promèir president n'èra : Jean CASSOU.

L'I.E.O. a doncas un conselh d'administracion e una organizacion que l'òm pòt dire nacionala au nivèu d'Occitania tota. I a mai las seccions despartimentalas. Una per despartament en principi (n'i a 33).

En Ardecha n'avèm una e nòstra associacion

(*Parlarem*) i es representaa. En Droma n'i a mai una que s'es bailat un gentil nom : Daufinat - Provença Terra d'Oc. Trovaretz dins aqueste Grinhon, totas las adreças per tochar nòstres I.E.O. despartimentaus.

Poiriam encara parlar de longa de l'I.E.O., mas per far cort disèm encara que l'Institut es compausat de 8 sectors : edicion, difusion, musica, art, informatica, rehercha, animacion e relacions internacionalas.

Per achabar l'I.E.O., que lo president dau moment n'es l'escrivan occitan Robert Marti, publica tots los dos meis una revua de qualitat que s'apela OCCITANS ! e d'ont ai tirat quasi tots los renshaments que venetz de legir.

Girard BETTON

Las adreças de l'I.E.O.

Le siège social :

"Espace Saint-Cyprien"
1, rue Jacques Darre
31300 TOULOUSE

Pour l'Ardèche, le président :

Luc Boissel
Salavert
07200 St JULIEN DU SERRE

Pour la Drôme :

Mireille ROUBE
30, route de Grillon
84600 VALREAS

La revue OCCITANS !

I.E.O.
B.P. 205
11005 CARCASSONNE
Cedex

Renseignements, diffusion de livres, cassettes, CD... et de la production occitane en général:

I.E.O.-I.D.E.C.O.

BP 6
81700 PUYLAURENS

ou encore :

ESPACI OCCITAN

21, rue de l'imprimerie
05000 GAP

OSTAL DEL LIBRE

32, cité "Clair Vivre"
BP 602
15006 AURILLAC

(ces centres de distribution peuvent par ailleurs vous fournir leurs catalogues)

Il serait dommage de ne pas signaler aussi, près de chez nous, dans le Gard, la librairie occitane qui fête cette année ses 25 ans :

Librairie Occitane

38, rue Henri Merle
BP 28

30340 SALINDRES

☎ 66 85 62 15

(catalogue très riche, compétence, accueil occitan)

NOVELAS

Animacions :

Es San-Victor lo 22/04, 20h30 "Parlarem" vai animar una velhaa sus lo tèma daus conscrits. Qu' es l' associacion d'ès San-Victor Chantalermuza qu'a travalhat sus aquel tèma. Pensèm que vendrètz nombres per nos encorajar.

I aviá mai de 200 personas per la festa de la radiò, animaa per "Parlarem", ès Quintenas lo 11 de març. Una genta reussita per aqueleis que fan viure aquela radiò locala. "Parlarem" ne'n pren mai sa part.

Cors public d'occitan :

Los darrièrs cors per l' an son lo 20/04 e lo 4/05. Nos arrestarem pus, per daquetan. Auren fa una vintena d'oras de cors.

Radiò :

Per de rasons tecnicas i aguèt pas d'emission lo jòs 6/04, e doncas pas mai lo jòs 13/04. Lo 20/04 emission normala, totjorn sus los 95.5, FM, Las emissions s'achaban a la fin de junh. Normalament tòrnan començar au mes d'òtòbre.

Corrier dau Grinhon

Lo darrier numerò, lo 19, achabava l'an 94. Sietz

nombres a aver escrit a nòstra gazeta per vos tornar abonar (se l'avetz pas encara fa chau i pensar). Sovent un petit mot nos fa plisir, n'avèm relevat quauques uns :

...un nouvel abonnement au Grinhon. Au grand plaisir de continuer à le lire. A.M.P.

....le fidèle Grinhon que je lis presque chaque fois de la 1° à la dernière page le jour même où je le reçois. J.B.

Le petit occitan :

Qu' es lo jornalet daus escolans de la seccion occitan dau collegi André Cotte d'ès San - Valher. Ne'n son au N°2 (un per an). L'òm i tròva d'articles sus la linga, de recetas : *la crica au l'api*, *l'omeleta d'aigreta*, *los brassadèus*, un rendut-compte de lhur voiatge de l'an passat au país Catar : *Montsegur*, *Puyverd*, *Peyrapertusa*, *Queribus*, un text de sovenirs d'enfança de Marie Mourier : *lo nas de caire...* Fan mèma de publicitat per nòstre *Grinhon !*

La venta d'aquel jornalet los aida a païar lo voiatge en terra catara. Daquetan un altra equipa partiguèt los 7, 8, e 9 d' avril. Son tornats meravilhats de çò qu'an vegut. Benlèu un autre rendut-compte per l'an que ven.

A. G. de Parlarem en Vivares

Lo 11 de març de 1995, aquò fuguèt una bona Assemblaa Generala per l'associacion. Mai de 50 personas per far lo bilanç d'un an d'activitats. Presentarem pas un rendut-compte complet de tot çò que se diguèt, que los jornaus d'Anonai o faguèran de biais e los chau remerciar. La discussion fuguèt richa sus de tèmas que semblan intereissar los membres de l'associacion : l'ensenhament de l'occitan, son escritura, sa difusion dins los *medias*.

La presença d'escolans dau collegi André Cotte d'è San-Valher faguèt virar benlèu la discussion sus los problemas de las escolas e de las seccions occitanas.

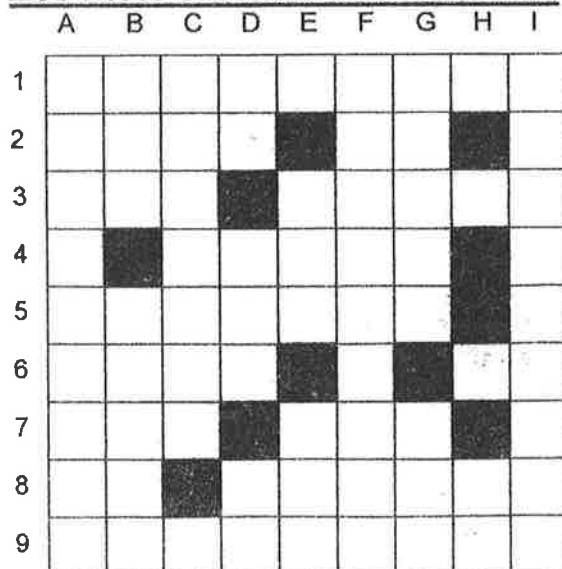
Nombrosas fuguèran las questions : organizacion de l'ensenhament, opcions...etc.

L'escritura de la lenga fuguèt mai un problema comun aus escolans e aus membres dau cors public que s'es badat ès Anonai, depus novembre 94.

La presença de la linga dins los mèdias, l'esistença d'emissions de radiò, de TV (avian parlat de l'emission de FR3 *Vaqui*), tot aquò seguèt l'ocasion de questions nombrosas, de reflexions, d'ideias intereissentas. Veiquí d'encorajaments per aqueles que vòlan far avançar la cultura occitana.

Los mots croisats dau Grinhon

ORIZONTALAMENT : 1. Pichot bòes de blachas 2. Bordèu per Valença. - Adverbi. 3. Còrs per un lengadocian. Presentar. 4. Grand carrat. - 5. Nascuda sos una brava estela. - 6. Las daus diables son longas chas los paures. - Darrier las autòs daus Olandès. - 7. Gaulliste vielh. - Precipitacion. - 8. Simbòl de nòstra lenga. - Partissai (m') - 9. Demoran vès La Lauvei.

VERTICALAMENT : A. Fruta de l'agalencier. - B. Escais-nom dau ministre de l'armada. - Solament (a Tolosa). - C. Botar sus una chadieira, per esemple. - D. Comunicacion telefonica. Especialistes dau "bidule". - Abreviacion postàla. - E. Morcèl de cotura. - A la reversa : fabrica de fonccionaris. - F. Malvestit. - G. La richessa dau paisan - Repetat per faire anar las vachas. - H. Revolucion. - I. Vestiment per dire la messa.

Gui LEGRAND

(Vocabulari : Escais-nom = surnom)

Solucion paja 6

Lo soldat e la lermuza

D'après un conte du Tarn: "Lo soldat e la claveta", dit par Henri Espitalier et collecté par GEMP la Talvera, dans "Contes e Racontes dels Monts de La Cauna", Anthologie du Conte Populaire Occitan en Midi Pyrénées.

Un soldat s'en tornava de guerra. Marchava. Marchava a la rabia dau solelh. Avia set e sa gorda era voida.

Se creia de merir seche quand veguet una font entre dos rochiers. Una fonteta d'aiga clara ont i avia gaire d'aiga: un travers de det de prigond. Se cojet sus lo ventre, lo nas dins la mossa.

Anava trempar, sas bochas quand una lermuza sautet dins la font. Très còps de coa: l'aiga era tota tribola. E la lermuza lhi diguet:

- Encuei o deman, vespre o matin
Serès mon òme, Martin !

Si vòlis beure, te chau prometre de te mariar daube mi.

Pensètz vèire si nòstre soldat era surpris ! Se volià pas mariar daube una lermuza. Mas avia set e se diguet: "N'ai vegut ben mai a la guerra. Un còp de talon, sera vite espòtia."

- D'accòrd, diguet en la bestiòla.

La lermuza fotet très còps de coa dins l'aiga e l'aiga tornet clara. Lo soldat beguet e fuguet dessiat. Tornet partir.

Marchava depuei un moment quand la lermuza lhi sautet a la figura e lhi passet sus las bochas en disent :

- Encuei o deman, vespre o matin,
Serès mon òme, Martin.

Lo soldat lhi vouguet fotre mas ièla era luenh dejà.

E coma quò, dos o très còps, dau temps dau voiage, la lermuza apareisseguet. Mas jamai lo soldat poiguet l'arrapar.

Fin finala, arrivet ès son paire dins una ferma ont eran quatre fraires. Tot lo mond era content de son retorn. Contet sas campanhas, las batalhas e tot aquò mas diguet pas ren de la lermuza.

Mas lo vespre, coma minjavan la sopa, la lermuza sautet dins l'assieta dau soldat:

- Encuei o deman, vespre o matin,
Serès mon òme, Martin.

Los autres demandèran çò quò qu'era. E ièlo diguet que ne'n savià ren. Faguet l'estonat.

Lo lendeman, eran tots a tirar de trifòlas. La lermuza sortiguet de darreir una baucha, sautet sus son espala:

- Encuei o deman, vespre o matin,
Serès mon òme, Martin.

Essaièran ben de lhi partir après daube los bigòs, de lhi riflar de peiras mas...ren dau tot. S'escondet enquesiam e la troveran pas. Lo soldat fuguet ben oblijat de raconter l'istòira de la lermuza.

La nueit que venguet, un dau fraires era malaute, poià pas dermir. Se levet. Dins la coisina, veguet la lermuza. Bojet pas e gaitet. La bestiòla s'aprochet de la chaminèia, quietet sa pel e la pauset sus una sela.

Apareisseguet una genta filha tota nuá ! Daube tot çò que chaliá ! Ativava lo fuec e se chauffava en virant sus ièla.

Lo soldat e la lermuza (suite)

Lo garçon ne'n creiá pas sos elhs.
Vouguet l'arrapar mas la filha tochet la pel e quò fuguet una lermuza que filet entre sos dets.

Lo lendeman, racontet en sos fraires çò qu'avíá vegut e lhur diguet: "Per l'arrapar, chau pas que poguesse tochar sa pel. Veiretz que l'anem prendre."

Lo vespre, lo plus petit montet dins la chaminèia. Los autres s'escondèran. Avian fait fuec daube de boesc bien seche que quò fumesse pas tròp.

Au metan de la nueit, quand s'auvissiá plus ren dins la maison, la lermuza arrivet, quitet sa pel de bestia e la bela filha comencet de se chaufar. L'autre, dins la chaminèia, lhi sautet dessus e la sarret dins sos bras tant que poiguet. Los autres sortiguèran d'escondon, prenguèran la pel e la gitèran dins lo fuec. Se botet a cremar daube de revolums neirs coma l'infèrn.

Dau temps que la pel cremava, la filha se torsiá e bramava, bramava. Puei, quand quò fuguet achabat, se quaset e semblava tota contenta.

-Qu'es merveilleux, diguet. Me chaliá un soldat per me tirar d'aquelo mauvès sòrt.

E se marièran.

Lo jorn de las nòças, la nòvia diguet en son soldat: "Te ò disiá ben:

- Encuei o deman, vespre o matin,
Serès mon òme, Martin!"

E cric e crac, passèro per un prat
Montèro sus la coa dau rat
Lo rat faguèt "coi"
E mon conte es fenit!

MN

Pais de mon enfance

Aici a Vaudevent amont dessus un serre
Se trova una maison qu'ai jamai eissublaa
Es la Roà bien sur aquò s'apela encara
Totjorn dins mon idèia quello caire viurà
Bien sur quela serrena vai perdre sas chalaia
Sos champs e sos boissons, mai sos balais rigòts
Sos violets, sos chirats, sos prats e sas rigòlas,
Los sapins en possant escondran tot aquò
Me rapelo solia quand anavo a l'escòla
Preniam la davalada sos los chastanhiers
Coriam sos lo cloton e après tracolavam
Sòvion, Chazau passavam, ès Bernart arrivavam
Aviam tant paur daus chins que totjorn nos japavan
Davalavam encara e pue lo cròs sautavam
Joca sos ès Secòt un violet nos menava
E dau pont de la Praa eram vite au vilaje
De fés, quò arrivava, de lo Granjon passavam
Trauchavam au suc dau Veire e après davalavam
Es lo molin, en sautant, lo pont de boès branlava
Après quò, remontavam eram vite au vilaje.
Au vilaje, enfin, doas escòlas trovavam,
Las filhas, los garçons, de chasque latz passavan
Aviam epicariá e "bureau" de tabac
Cò que mancava pas aquò era los bistròts
La gleisa que n'a plus sos tant gentis "vitraux"
Cai es ris, çai es mai plorat sos son clochier carrat
Dins lo vielh cementeri n'i a que son plus marcats
Ai mai conessegut quelos que son restats
Ancians de mon pais vos ai pas esublats
M'avetz vegut enfant e si m'avetz amat
Mesma que tansepè vos en savo bien grat
Autant que me soveno pòio pas tot contar
Las maisons ecrolaas tots quelis que son plus
Vivon dins ma memoira coma dins l'ancian temps
Mes tots quelos que restan, valhents e corajos
O ! tant genti país ! fan que viurés totjorn.

Marie MOURIER

VOCABULARI

la rabia dau solelh : la rage du soleil
lermuza : lézard
espòtia : écrasée
dessiar : désaltérer
baucha : fane de pomme de terre
riflar de peiras : jeter des pierres
enquesiam : quelquepart
ativar : atiser
escondon : cachette
revolum : volute de fumée
caire : quartier, coin
chalaia : fougère
chirat : pierrier
solia : autrefois
lo cloton : le replat
tracolar : passer de l'autre côté/de la montagne
trauchar : percer, traverser, parvenir
latz : côté
tansepè : tant soit peu, un petit peu

Per Legir

L'associacion "Parlarem en Vivares" a publiat en 1990 daube l' I.E.O. e l'Ostal del libre, lo liure de J.Cl. Foret, *La peïra d'asard*, n'avèm tirat aquí una paja, coma un morcèl chausit (la mèma paja es presentaa dins *Textes occitans pour les lycées - I.E.O.1994*)

L'héroïne de la Peïra d'Asard, Cristina, évoque son enfance et son oncle Jean, un poète-paysan de la vallée de la Vocance (Valaura dans le roman), une vallée à l'ouest d'Annonay dans le nord de l'ardèche. Cet homme sensible sut l'éveiller aux subtilités de sa langue.

Mon oncle Jan...

Era le rabuson, quinze ans de mens que son grand-fraire. Coma a l'eicòla èra totjòm promeir, le curat demandèt a sos parents de le botar au petit seminari, es Anonai. Cinc ans lai demorèt, pue retornèt au Molin-Laura per i faire le païsan. Se sentiá pas de faire le curat. Benliau cresiá pasni en Diu. Quant a faire quauquaa viaa mai, pas marca d'autra vocacion. Voliá viure diens son crosson entre le suc e la riveira. Enveiava los abres que s'eimòdan pas de lhòr pòta. "Voiatjar qu'es mas trapilhar" disiá de son biais sentenciós. E apondiá per zò provar : "La terra vira sos tos pès. E tu rèstes en plaça". Per faire de provèrbis aiá l'avèrtia. Mas èran pas totjòm de bon comprendre :

Non empachan las bonas bòtas

De s'entrablar dediens de pòtas.

Era petit sens èsser croei, moflut e totjòm risolet sos la casqueta que quitava jamai. Crentós e doç coma un anhel. Quand fuguèt de la classa, me'n sovento encara (aiá tres ans), qu'es ielo que ganhèt la corsa a l'auia. La beitia èra au pendaor per los pautons sus una corda entre doas pilas. L'aián fiolaa de pan trempe de vin, mas deviá èsser mòrta, que son coèl èra venut long de tant qu'aián tirat dessus. A montava nòstre chavèl, Cocò. Le mandèt a còps de talons, arrapèt d'abrivaa la tèita de l'augèl, pue veguèrem pas mai qu'un pendilhon tot roge que s'eicolava sos las plomas. Sus la plaça d'es Valaura, le monde possèran un brame. Mon oncle Jan me venguèt botar diens la man la teita de l'auia que sainava encara e qu'aiá arrachat seguent la lei dau jèc. Plorèro, e quò fuguèt le solet còp que me faguèt plorar.

Aiá l'ama poèta e l'eicòla lhi aprenguèt le biais de faire de poèmas. Ne'n fasiá en patoés, mas que per mi, per m'ensenhar la lenga, que creguèssò diens sa noblessa. Qu'èran de faulas reviraas, le plus sovent. Si le patoés poiá faire de faulas, valiá ben le francès.

Un peichaire prenguèt au ras de quauque riu

Un carpèl mingolet plus petit qu'una vacha.

"Qu'es totjòrn quò, diguèt en tirant sus son fiu.

Si poviá coma quò ne'n prendre cent de briu...

Botèm-le doncas diens la sachà !"

Mi saviá pas encara eicrire e le patoés s'eicriviá pas. Me chanturlava a tenent la bisa, dau temps que mosiá a l'eitrabla o que virava los andans.

Deviá eicrire diens sa tèita en fasent son travèl, poèta païsan. Ai jamai ren vegut cojat sus le papeir, ni ielo una ploma a la man. Non le patoés s'eicriviá pas, ma valiá le francès. Quant los amavo mieus, quelos floquets de mots qu'adusiá de sos champs dobe sovent una braçaa de flòrs, que la teita sainosa de l'auia entre mos dets !

Jean-Claude FORET
(La Peïra d'Asard - A Tots)

Vocabulaire :

benliau = benlèu, pasni = pas même, viaa = chose, crosson = berceau, s'eimodar = bouger, remuer, trapilhar = piétiner, l'avèrtia = l'adresse, croei = malingre, pila = poteau, sainar = sagnar, jèc = jòc, mingolet = mingarèl, mosiá, v. moser = traire, andan = andain (fauchage)

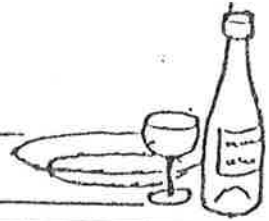

Solu-cion daus mots croisats (n°20)

ORIZONTALAMENT : 1. Blachetas - 2. Oest - Ne - 3. Còs - Ofrir - 4. Ectar - 5. Astruga - 6. Coas - NL - 7. UNR - Ata - 8. Oc - Enanai - 9. Lauvetons

VERTICALAMENT : A. Bochacuol - B. Leo - Sonca - C. Assetar - D. CT - CRS - EV - E. OTU - ANE - F. Enfagotat - G. Terra - Anò ! - H. An - I. Surpelhis.

LO BEURE E, LO MINJAR ...

LAS CÒQUAS

(Especialitat de quauques vilatges ardeches, après la quèsta daus uòus dau promièr de mai)

- Prendre 3 o 4 pèças de pan rassit per persona
- Trempar prestament dins de lait fred, trempar puèi dins de jaunes d'uòus batuts.
- Far chaufar d'òli dins una padèla, botar las tranchas de pan a fricassar. Quand son ben duraas daus dos costats, esgotar, botar sus lo plat de servici, saupodrar de sucre.
- Servir las còquas, tièdas o fredas. Per las acompanhar povetz presentar una crèma anglesa perfumaa a l'aiga de lors d'irangièr o una marmelada d'airèlas.

Lucèta Rochièr

CHANTAR E PLANTAR LO MAI

Chantar e plantar lo mai ! Quèsta d'uòus e tanben, quèsta d'amor ....

"Veiquí lo jòli mes de mai
Que los galants plantan lo mai,
Ne'n plantarai un a ma mia,
Serà pus naut que sa teulina."

Es daube aqueste refranh que los joines garçons de mon vilatjon partián en pichòlas tropas, per cantar lo mai de femna en femna. Sovent, èran accompagnats d'una acòrdeon e de quauques armonicas.

Los uns panièrs aus braçs, los autres, un liché o de pibolets florits e enribanats sur l'espanla, per plantar lo mai davant las pòrtas de las joinas filhas a mariar. Mai la filha èra jòlia e richa, adoncas desiraa, mai lo pibolet èra ganit. Mas si una joina filha fasiá tròp sa fièra, li plantavan gis de mai. Qunt afront per ela !

Mèfi ! au monde que dubrissián pas lor pòrta, que refusian de bailar d'uòus o quauques pèças de moneia. Aquí nòstres joines chanjaván de refranh :

"A la pòrta d'un vilain,
Jamai dengü li troba rien !
Si avetz de filhas a mariar
Resteron au plantolièr."

Unissián puèi, lors fòrças e lors idèias per far quauques mauvèsas farças.

Èra pas rare que lo lendeman matin, lo rebrossièr trovèsse un cadèu perfumat sus lo lindau de sa pòrta e si un araire e autres oïls se trovavan plaçats sos lo calabert, de fès qu'í'a, poviá los chercher de temps. Se disiá, qu'un an ont lo paire Tracòl aviá pas dubert aus chantaires, aviá retrovat son ase e son charreton a l'autre bot dau país, en naut d'una platana !

La viraa s'achabava a la poncha dau jorn. Los uòus èran portats au cabàret, ont garçons e filhas dau vilatge se retrovarián lo dimenche venent per minjar **LAS CÒQUAS** e beure de vin claret e de limonada. Sus un èr d'acòrdeon, los coples se fasián, n'í a que se prometian ...

Dempuèi que lo mond es mond, fèstar "Lo Mai" es fèstar lo renovèl printanièr, promessa de feconditat.

Paul PAYA, que nos baila plusiors chants de mai dont lo second refranh aquí dessus, nos dis qu'aquèla tradicion remontariá aus Celtes que festàvan, lo promier de mai, lo mariage de la tèrra e dau cèu. ("**Paul PAYA : FOLKLORE D'ARDECHE.**" Se pòt comandar au **GRINHON...**)

Encuèi, la quèta daus uòus a quasi desapareissuá e lo mai se planta pas plus davant la pòrta de las joinas filhas a mariar que dèvon s'accontentar de reçaupre un boqueton de muguet, mas davant la pòrta daus novèls elegits, ço que baila l'ocasion de beure un còp per arrosar l'evenament. D'autant mai qu'un novèl elegit fai ben esperar un renovèl !

L.R.

Vocabulari : **Las Còquas** = pain perdu. **Padèla**, sartin, paila = poêle à frire. **Tanben** = aussi, également. **Fricassar**, fregir = frire. **Liché**, liché = bêche. **Pibolet** = jeune peuplier. **Plantolièr** = semis, pépinière. **Rebrossièr** = celui qui ne fait jamais comme les autres. **Lindau** = seuil. **Calabert** = hangar. **Se prometre** = se fiancer.

J A N P I N A T È L A

Imitation

Air : Cadet Rousselle

Allegretto

Jan Pi--na--tèla a ei---po---sat U---na fi--lha dèss le Pla--nhal,
 Nèi--ra com' un cuol de co--què--ia. Vir' a ton torn Jan Pi---na-----
 ---tè--la, A ! a ! ai ai ai ai ! Jan Pi--na-tèla en pòt pas mai.

Jan Pinatèla a eiposat
 Una filha dèss le Planhal,)bis
 Nèira coma un cuol de coquèla.

Jan Pinatèla aube un martèl
 S'es aplatat le gròs artèl,)bis
 Le plèia daube sa flanèla.

Ref. Vira a ton torn, Jan Pinatèla !
 A ! a ! ai ai ai ai !
 Jan Pinatèla en pòt pas mai.

Jan Pinatèla a tres garçons
 Qu'avançan mas a recuolons)bis
 E tots trèis fan la cancabèla.

Jan Pinatèla a un bon chin
 Que se lèva tut le matin;)bis
 Li licha tota sa veissèla.

Jan Pinatèla a un mantèl
 Franc pertusat d'en naut au pè;)bis
 Le bòta quand tomba de grèla.

Jan Pinatèla a un caion
 Que minja gaire e tot croion;)bis
 Le nurris a la tetarèla.

Jan Pinatèla a un chapèl
 Que sus los bòrds ei ben tròp bèl;)bis
 Los parpalhons i fan chapèla.

Jan Pinatèla a un chabrin;
 De còps se planta en plen chamin)bis
 E fai aquì sa cacarèla.

Jan Pinatèla a gis d'autò
 Mès ei pro fièr de sa motò;)bis
 Si le veiatz en petarèla !

Jan Pinatèla a un vielh muol
 Qu'es eicorchat de vès le cuol;)bis
 Cò fai tant rire la tanta Adèla.

Jan Pinatèla a tracolat
 En petaçant sos solièrs bas;)bis
 A tròp tirat sus la fissèla.